

5224.

Radomskas

1919

Rõõmutuba l.

Wäike pildiraamat.

G. Pihlaka kirjastus
Tallinnas.

10

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

37501

Wõistatused.

Mikal on weii tõwa?

Mis on talwel ioe ja juroel külm?

Misfuguse poognaga ei lasta?

Besja maas, munab taewas.

Wifule pojale, magus coake.

Wanad sõnad.

Due film,

jeal külm,

fue sõlm,

jeal ioe.

Ahnus ajab auku.

Enne mõtle, siis ütle.

Hilw ees, talutas taga.

Meest sõnast, hõrga sarwest.

Nälq on kõige parem toll.

Dõl on üheksa poega.

Walel on lühikesed jalad.

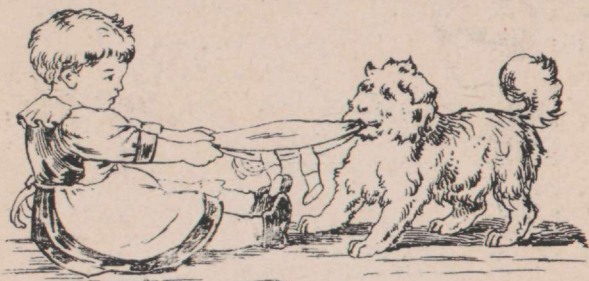
Uhtus ajab upatile, ahnus käima kãpalile.

Seraw firwes leiab kivi.

Kurgedele.

Teele, teele, kurekesed,
üle metsa, maa,
üle suurte linnade,
üle merede!
Itka sinna lõuna poole,
kus Egiptimaa!
Kui siis jälle meie rajad kuulewad te healt,
siis on passud lumemäed
lõpnud siit ja sealt.
Dooge meile lillekefi
pika reisi pealt!

Talumees ja uss.

Madu ütles mehele:
„Wana kesto aasin maha:
nüüd ma enam ei te paha—
heitkem sõbraks, wennite!“
Mees tall' kostis, malga tõi:
„Eh! küll ussil kest on uus,
kuri kihwt tal siiski suus,“
ning siis ussi jurnuks löi.

Mõistatus.

Mustem kui süsi, walgem kui lumi, kõr-
gem kui kirik, madalam kui regi . . . Mis see on?

Skiteel.

Sintsi Juhani lumeteega
juure soo peal sõttis veega;
seal ta nägi eemal teest
soo peal hobust, rege, meest . . .

„Mees wist ajab lindu taga,“
mõtles Juhani, „ilm on waga:
praegu wärskle lume peal
jäljed wistist selged seal.“

Wõõras ligemale rühtis,
peatas hobust, higi pühtis,
hüübis: „Kulla külamees,
aita mind siin häda sees!“

Juhani tõmbas ohjad pinni,
pidas hobuse seal kinni,
käjis: „Mis sul wiga, mees?
Kudas oled häda sees?“

„Kulla sõber, teed on waja!“
„Pole teed? . . . Siis stia aja!
Tee on stin, kus näed ja mind .
„Tänan juhatamast stin! . . .“

„Näe, nüüd saingi juba teele,“
ütles wõõras, istus reele:
„Ust jällegi on hea! —
Päris märjaks wõttis pea.“

Käänastin küll stia-stinna,
kuhugi ei mõistnud minna . . .“
Juhani ütles: „Weiber see! . . .
Kudas läest sul ladus tee.“

„Kudas ladus? Saa ja arul
Teine lord ei teest wii maru:

Emasüda.

Üks vaigate süin ilmas on,
kus warjul truudus, arm ja õnn;
kõik, mis nii haru süin ilma peal,
on pelgupaika leidnud seal.

Kas emasüdant tunnend sa?
Nii õrn, nii kindel, muutmata!
Ta minu rõõmust rõõmu näeb,
su õnnetuseit osa saab.

Kui inimeste liikumad
au, kiitust, sõprust tunda saad,
kui kõik sind põlgwad, wiiskawad,
kui ust ja arm fust langewad:

Siis emasüda ilmfiis läeb,
siis weel üks paif sul üle jääb,
kus nutta julged igal aal —
truu, kindla ema rinna naal.

Mõnd kallist südant lastiin,
mis järel nuttes leinasin.
Aeg andis teised tagasi:
Ei emasüdant — ialgi!

E. Reidula.

